

Lyndon LaRouche: Det transatlantiske finanssystem er bankerot, ikke Grækenland

Fra LaRouche-bevægelsen, 30. juni 2015 – Mens store dele af verden vakler ubeslutsomt på grund af situationen omkring Grækenland, der udvikler sig time for time, skar Lyndon LaRouche igennem til sagens kerne:

»Lad os være realistiske. Grækerne betaler aldrig deres illegitime gæld. De har ingen grund til at betale, og de har ikke råd til at betale. Og det er hele det transatlantiske finanssystem, der er bankerot, ikke Grækenland.«

LaRouche erklærede, at dette inkluderer USA, der er totalt bankerot. Wall Street er totalt bankerot; det repræsenterer ingen rigdom, det har ingen virkelige penge, og det fortjener nul støtte. Eurosystemets sammenbrud er i gang og har kædereaktionsvirkninger i hele det transatlantiske område – kun dele af Sydamerika kan måske klare sig igennem.

Den amerikanske dollar er nu i fare, advarede LaRouche. Vi må indse, at forøgelsen af værdiløse finanspapirer, inklusive hele Wall Streets gæld, ikke kan dækkes. Hvis man forsøger at gøre dette, vil et kædereaktionskollaps være det sikre resultat. Argumentet går ud på, at der ikke er noget systemisk problem; at det hele drejer sig om, at Grækenland nægter at betale.

Spørgsmålet er, hvordan vi skal holde USA i live, med hele det transatlantiske system, der bryder sammen, *lige nu*? Det vil ganske bestemt ikke blive på basis af det Republikanske Parti, og den *de facto* republikanske præsident Barack Obama, der omgående må fjernes fra embedet, hvis USA skal overleve finanskrakket, så vel som Det britiske Imperiums plan om at lancere atomkrig mod Rusland og Kina.

Vi har brug for en Glass/Steagall-aftale i USA med det samme, sagde LaRouche, for at redde, hvad der er tilbage af vores smuldrende, fysiske økonomi. Wall Street-bankerne, og hele Det britiske Imperium, er fuld af skidt, finansielt og på anden vis, og de må stilles til ansvar for deres forbrydelser.

»Vi kan ikke redde disse sjoveres penge (gennem bailout, - red.)«, erklærede LaRouche.

Tyskland er et andet, afgørende land på dette tidspunkt, erklærede LaRouche. Hvis Tyskland smider Obamas sindssyge sanktionspolitik imod Rusland ud, og igen begynder at handle med Rusland, kunne dette virke som en stoppeklods imod de værste følger af det transatlantiske sammenbrud. Det er i Tysklands nationale interesse at gøre dette; og det er også den bedste valgmulighed for Europa som helhed – fordelene og følgerne ville være enorme.

Problemet er den tyske kansler, skumle Merkel, sammen med hendes finansminister Wolfgang Schäuble. Men i Tyskland vokser presset for at slippe ud af den europæiske kollapsfælde, og Merkels og Schäubles afgang fra regeringen kunne åbne vejen for denne kurs.

Det er tid til at handle nu, erklærede LaRouche. Hele det transatlantiske system er ved at gå ned; men dets erstatning er for hånden, i form af en reorganisering i USA og internationalt efter Glass/Steagall-modellen, og dernæst en tilslutning til halvdelen af menneskeheden, repræsenteret af BRIKS-processen, for en genopbygning af menneskets forpligtende engagement til videnskab, og til en global, fysisk-økonomisk renæssance.

Euroens Sarajevo

Fra LaRouche-bevægelsen 29. juni 2015 – Den krise, der nu ruller hen over gældsmarkederne, er ikke en græsk krise, men

en krise i det bankerotte eurosistem og det amerikanske finanssystem. De fleste af nationerne i det transatlantiske område står over for en sammenbrudskrise, der kommer, hvis ikke i morgen, så inden for få uger; en sammenbrudskrise i de transatlantiske nationer, mod hvilken kun nationerne i Sydamerika har en vis beskyttelse.

Denne krise er nu blevet udløst pga. den finansielle og økonomiske voldtægt af Grækenland, og ikke som følge af landets meddelelse om at holde banklukket; det er ikke et græsk problem, at finanssystemet står på randen af et kædereaktionssammenbrud.

I kølvandet på den græske premierministers bestemte tale, hvor han bebudede banklukkedagene, og i hvilken han citerede præsident Franklin Roosevelt, materialiseredes det kaos, som kreditorerne ønskede, ikke, undtagen på deres egne markeder. Nye kilder, der interviewede borgere i græske byer – Reuters, *USAToday*, for eksempel – fandt, at de fleste grækere støtter regeringen og et »Oxi« (Nej) i folkeafstemningen: »Vi kan ikke blive fattigere« var et typisk svar. Der var en stærk støtte til Grækenlands holdning fra oppositionskræfter i Spanien og Italien, og fra britiske Labour-MP'er.

Grækerne befinder sig i realiteten i en mere stabil position end resten af Europas nationer. »Græsk krise kunne blive et 'Sarajevo'-øjeblik for euroen«, skrev *Guardians* ledende finans-klummeskriver, Larry Elliot; »Merkels strategi slog ikke bare fejl, den slog i den grad fejl«, stod der at læse i *Der Spiegel's* hovedoverskrifter. »Der er en reel trussel om Europas kollaps.«

Samtidigt meddelte guvernøren for Puerto Rico, at det ikke længere kunne afbetale på sin gæld, det meget store beløb på 72 mia. dollar, og sendte chokbølger gennem det amerikanske marked for kommunale obligationer; Det Hvide Hus udelukkede at skride til enhver handling. Og snesevis af hedgefonde og banker, der, som lemminger, alle havde satset på den forkerte

vej mht. eurogældskrisen, indkasserede store tab.

»Situationen for Londons og Wall Streets finanssystem er umulig«, sagde *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche mandag.

Det er et generelt, ustoppeligt kollaps, som Obamaregeringen ikke kan løse. Grækerne befinder sig i en bedre position; de har handlet for at komme af med Schäuble-sygdommen, og Merkel-sygdommen. Der er kun én ting, der vil fungere: en global Glass/Steagall-politik, der begynder med USA's genindførelse af loven; og dernæst en produktiv kreditpolitik, der tilslutter sig Kinas og BRIKS' ditto. Ingen af delene vil ske uden at smide Obama og Merkel ud – hvilket også vil afvende en verdenskrig.«

Efter LaRouches vise ord genoptog markederne deres fald hele mandagen.

Supplerende materiale:

Tsipras' kampberedte erklæring på banklukkedagen

<https://www.youtube.com/watch?t=13&v=NhFxwsrqTdI>

Den græske premierminister Alexis Tsipras' erklæring med meddelelse om, at bankerne lukker i en periode ('Bank Holiday') er lige så kampberedt som erklæringen om folkeafstemningen, og den fortjener at citeres uddybende. Efter at have påpeget ECB's afvisning af at øge likviditeten til bankerne sagde Tsipras:

»Det er tydeligt, at målet for Eurogruppens og ECB's beslutninger er et forsøg på at afpresse det græske folks vilje og forhindre de demokratiske processer, nemlig afholdelse af folkeafstemning.

Det vil ikke lykkes dem.

Disse beslutninger vil kun have til følge at frembringe det stik modsatte resultat.

De vil yderligere styrke det græske folks beslutsomhed om at afvise de uacceptable memoranda-forslag og institutionernes ultimatummer.

En ting er sikkert: afvisningen af en forlængelse på nogle få, korte dage, og forsøget på at annullere en rent demokratisk proces, er en fornærmelse og en stor skændsel for Europas demokratiske traditioner.

Af denne grund sendte jeg en kort anmodning om en forlængelse igen i dag – denne gang til formanden for Europarådet og de 18 statsoverhoveder i Eurozonen, så vel som også til overhovederne for ECB, EU-kommissionen og det Europæiske Parlament.

Jeg afventer deres omgående svar på denne fundamentalt demokratiske anmodning.

De er de eneste, der – allerede i aften – kan omstøde Eurogruppens beslutning og gøre det muligt for ECB at gengive bankerne likviditet.

Det, vi har brug for i de kommende dage, er ro og tålmodighed. De græske bankers indeståender er fuldstændigt sikre.

Dette er også sandt mht. betaling af lønninger og pensioner. Vi vil håndtere enhver vanskelighed fattet og beslutsomt.

Jo mere roligt, vi konfronterer vanskeligheder, desto hurtigere vil vi overvinde dem, og desto mildere vil deres konsekvenser blive.

I dag har vi chancen for at bevise for os selv – og for verden – at retfærdighed kan sejre.

Endnu engang, vi har en historisk mulighed for at sende et budskab om håb og værdighed til Europa og til verden.

I disse kritiske timer, hvor vi sammen står ansigt til ansigt med historien, må vi huske, at det eneste, vi har at frygte, er frygten selv.[1]

Vi vil ikke tillade den at besejre os.

Vi vil lykkes.

Det græske folks værdighed stillet over for afpresning og uretfærdighed vil sende et budskab om håb og stolthed til hele Europa.

[1] »Only Thing We Have to Fear Is Fear Itself«: FDR's Første indsættelsestale: <http://historymatters.gmu.edu/d/5057/>

Euroens Sarajevo

Fra LaRouche-bevægelsen 29. juni 2015 – Den krise, der nu ruller hen over gældsmarkederne, er ikke en græsk krise, men en krise i det bankerotte eurosistem og det amerikanske finanssystem. De fleste af nationerne i det transatlantiske område står over for en sammenbrudskrise, der kommer, hvis

ikke i morgen, så inden for få uger; en sammenbrudskrise i de transatlantiske nationer, mod hvilken kun nationerne i Sydamerika har en vis beskyttelse.

Denne krise er nu blevet udløst pga. den finansielle og økonomiske voldtægt af Grækenland, og ikke som følge af landets meddelelse om at holde banklukket; det er ikke et græsk problem, at finanssystemet står på randen af et kædereaktionssammenbrud.

I kølvandet på den græske premierministers bestemte tale, hvor han bebudede banklukkedagene, og i hvilken han citerede præsident Franklin Roosevelt, materialiseredes det kaos, som kreditorerne ønskede, ikke, undtagen på deres egne markeder. Nye kilder, der interviewede borgere i græske byer – Reuters, *USAToday*, for eksempel – fandt, at de fleste grækere støtter regeringen og et »Oxi« (Nej) i folkeafstemningen: »Vi kan ikke blive fattigere« var et typisk svar. Der var en stærk støtte til Grækenlands holdning fra oppositionskræfter i Spanien og Italien, og fra britiske Labour-MP'er.

Grækerne befinder sig i realiteten i en mere stabil position end resten af Europas nationer. »Græsk krise kunne blive et 'Sarajevo'-øjeblik for euroen«, skrev *Guardians* ledende finans-klummeskriver, Larry Elliot; »Merkels strategi slog ikke bare fejl, den slog i den grad fejl«, stod der at læse i *Der Spiegel's* hovedoverskrifter. »Der er en reel trussel om Europas kollaps.«

Samtidigt meddelte guvernøren for Puerto Rico, at det ikke længere kunne afbetale på sin gæld, det meget store beløb på 72 mia. dollar, og sendte chokbølger gennem det amerikanske marked for kommunale obligationer; Det Hvide Hus udelukkede at skride til enhver handling. Og snesevis af hedgefonde og banker, der, som lemminger, alle havde satset på den forkerte vej mht. eurogældskrisen, indkasserede store tab.

»Situationen for Londons og Wall Streets finanssystem er

umulig«,

sagde *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche mandag.

Det er et generelt, ustoppeligt kollaps, som Obamaregeringen ikke kan løse. Grækerne befinder sig i en bedre position; de har handlet for at komme af med Schäuble-sygdommen, og Merkel-sygdommen. Der er kun én ting, der vil fungere: en global Glass/Steagall-politik, der begynder med USA's genindførelse af loven; og dernæst en produktiv kreditpolitik, der tilslutter sig Kinas og BRIKS' ditto. Ingen af delene vil ske uden at smide Obama og Merkel ud – hvilket også vil afvende en verdenskrig.»

Efter LaRouches vise ord genoptog markederne deres fald hele mandagen.

Supplerende materiale:

Tsipras' kampberedte erklæring på banklukkedagen

Den græske premierminister Alexis Tsipras' erklæring med meddelelse om, at bankerne lukker i en periode ('Bank Holiday') er lige så kampberedt som erklæringen om folkeafstemningen, og den fortjener at citeres uddybende. Efter at have påpeget ECB's afvisning af at øge likviditeten til bankerne sagde Tsipras:

»Det er tydeligt, at målet for Eurogruppens og ECB's beslutninger er et forsøg på at afpresse det græske folks vilje og forhindre de demokratiske processer, nemlig afholdelse af folkeafstemning.

Det vil ikke lykkes dem.

Disse beslutninger vil kun have til følge at frembringe det stik modsatte resultat.

De vil yderligere styrke det græske folks beslutsomhed om at afvise de uacceptable memoranda-forslag og institutionernes ultimatummer.

En ting er sikkert: afvisningen af en forlængelse på nogle få, korte dage, og forsøget på at annullere en rent demokratisk proces, er en fornærmelse og en stor skændsel for Europas demokratiske traditioner.

Af denne grund sendte jeg en kort anmodning om en forlængelse igen i dag – denne gang til formanden for Europarådet og de 18 statsoverhoveder i Eurozonen, så vel som også til overhovederne for ECB, EU-kommissionen og det Europæiske Parlament.

Jeg afventer deres omgående svar på denne fundamentalt demokratiske anmodning.

De er de eneste, der – allerede i aften – kan omstøde Eurogruppens beslutning og gøre det muligt for ECB at gengive bankerne likviditet.

Det, vi har brug for i de kommende dage, er ro og tålmodighed. De græske bankers indeståender er fuldstændigt sikre.

Dette er også sandt mht. betaling af lønninger og pensioner. Vi vil håndtere enhver vanskelighed fattet og beslutsomt.

Jo mere roligt, vi konfronterer vanskeligheder, desto hurtigere vil vi overvinde dem, og desto mildere vil deres konsekvenser blive.

I dag har vi chancen for at bevise for os selv – og for verden – at retfærdighed kan sejre.

Endnu engang, vi har en historisk mulighed for at sende et budskab om håb og værdighed til Europa og til verden.

I disse kritiske timer, hvor vi sammen står ansigt til ansigt med historien, må vi huske, at det eneste, vi har at frygte, er frygten selv.[1]

Vi vil ikke tillade den at besejre os.

Vi vil lykkes.

Det græske folks værdighed stillet over for afpresning og uretfærdighed vil sende et budskab om håb og stolthed til hele Europa.

**[1] »Only Thing We Have to Fear Is Fear Itself«:
FDR's Første indsættelsestale:
<http://historymatters.gmu.edu/d/5057/>**

Politisk orientering ved Tom Gillesberg den 29. juni 2015: Skæbnetime for Grækenland og finanssystemet

Med formand og fhv. folketingskandidat Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Helga Zepp-LaRouche: Dramatiske, turbulente begivenheder skaber en helt ny, strategisk situation!

Wiesbaden, 30. maj 2015 – De kommende to uger vil ændre den strategiske situation på en fundamental måde, som de fleste borgere i Europa pga. de kontrollerede medier ikke har den ringeste anelse om. I tilfælde af, at Den europæiske Centralbank, ECB, Den internationale Valutafond, IMF, såvel som frem for alt, den tyske og franske regering, fastholder deres hårde linje over for Grækenland, og Grækenland bliver tvunget ud af Eurozonen, så truer ikke blot et umiddelbart forestående kollaps af den europæiske banksektor, men også det transatlantiske finanssystems krak. Dette truende kollaps er hoveddynamikken bag den voksende krigsfare, som det internationale finansoligarki står bag. Den største chance for at overvinde denne fare ligger i de kommende, dramatiske begivenheder i USA, der fuldstændigt vil ændre den strategiske situation. Lørdag, den 30. maj, vil den tidligere guvernør for Maryland, Martin O'Malley, annoncere sit kandidatur til præsidentvalget for det Demokratiske Parti på et stort, offentligt møde i Baltimore, et kandidatur, der pga. begivenhederne i de efterfølgende dage vil udvikle sig til at blive den førende kampagne på den demokratiske side.

Natten til søndag forventes den republikanske kandidat til præsidentvalget, senator Rand Paul, at blokere for forlængelsen af den såkaldte »USA PATRIOT«-lov, og dermed

fjerne retsgrundlaget for NSA's totale udspionering af amerikanerne, hvilket selvfølgelig omgående vil sætte en afslutning af det skandaløse samarbejde mellem USA's efterretningstjeneste NSA (National Security Agency) og Tysklands efterretningstjeneste, BND (Bundesnachrichtendienst), og dermed den totale udspionering af den tyske befolkning, samt udspioneringen af andre europæiske regeringer, på dagsordenen.

På førstkommande tirsdag vil senatorerne Rand Paul og Ron Wyden, såvel som også kongresmedlemmerne Walter Jones, Stephen Lynch og Thomas Massie, med støtte fra den tidligere formand for den officielle Kongreskomité til undersøgelse af 11. september 2001, tidligere senator Bob Graham, i en pressekonference offentliggøre et lovforslag (*Transparency for the Families of 9/11 Victims Act*, 'Lovforslag om gennemskelighed for pårørende til ofrene for 11. september'), om den omgående offentliggørelse af de 28, hidtil hemmeligstemplede sider af denne kommissionsrapport, og deres støtte hertil. Disse 28 sider handler, iflg. Grahams fremstilling, om, hvem der finansierede 11. september-terrorangrebet, og om, at siderne indeholder stærke tilkendegivelser af, at Saudi-Arabien var hovedfinansier bag angrebet.

Kravet om offentliggørelse af dette højeksplosive materiale er, gennem den militære efterretningstjeneste DIA's nyligt offentliggjorte dokumenter om den virkelige baggrund for angrebet på den amerikanske ambassade i Benghazi, Libyen, den 11. september 2012, blevet til en krudttønde med en kort, antændt lunte. For det fremgår af disse DIA-dokumenter, at Obamaregeringen af valgtaktiske grunde bevidst løj, da den gjorde en »spontan protestdemonstration imod en anti-islamisk video« ansvarlig for dette angreb. Faktisk forelå der, iflg. disse DIA-dokumenter, allerede den 12. september 2012 informationer, der afslørede, at 1. en gruppering med forbindelse til al-Qaeda (der igen har saudiarabisk baggrund)

var ansvarlig, at 2. våbenleverancer fra Benghazi til de syriske oprørere spillede en rolle, og at 3. det allerede dengang stod klart, at oprørerne havde til hensigt at etablere et islamisk kalifat i Syrien og Irak. Og det er, i betragtning af IS' seneste overtagelse af byerne Palmyra i Syrien og Ramadi i Irak – ligeledes med støtte fra Saudi-Arabien – en skandalehistorie.

Hermed truer ikke alene Obamaregeringens medansvar for fremkomsten af terrororganisationen IS, såvel som også Bush/Cheney- og Obamaregeringens mørklægning af baggrunden for 11. september 2001, med at nå frem til offentlighedens kendskab; denne baggrund betyder også enden for Hillary Clintons præsidentambitioner, idet hun begik den fejl mod bedre viden offentligt at forsvare løgnene om angrebet i Benghazi. Hun ofrede sig herved på lignede måde for Obama, som daværende udenrigsminister Colin Powell i sin tid ofrede sig for George W. Bush, da Colin Powell for FN's Sikkerhedsråd angav Tony Blairs løgne om Saddam Husseins angivelige masseødelæggelsesvåben som begrundelse for Irakkrigen. Hvis Hillary Clinton ønsker at gå over i historien med nogen grad af integritet, har hun egentligt kun tilbage at sige sandheden. Alle disse udviklinger hen over de kommende par dage kan og må føre til, at præsident Obama af forfatningsmæssige grunde fjernes fra embedet.

Alt dette er ikke politiske opponenteres byzantinske manøvrer, men er blot toppen af isbjerget; under denne, den tilsyneladende daglige politiks overflade befinder sig de 99 %'s intriger og operationer til fordel for politiske, militære og økonomiske interesser, hvis aktiviteter sædvanligvis først senere bliver udforsket af historikere. Under overfladen skjuler sig en forbitret kamp om krig of fred, om at fjerne den umiddelbare fare for en krig mellem USA og NATO på den ene side og først og fremmest Rusland og Kina på den anden side.

I Washington cirkulerer der sammenligninger mellem situationen i Ukraine – hvor præsident Poroshenko, uagtet Minsk-processen,

gentagent understreger, at Ukraine allerede befinder sig i krig med Rusland – og Sarajevo 1914; begge, både Ukraine og Sarajevo, ikke som årsag, men derimod blot som udløser for en verdenskrig. Den amerikanske militære analytiker John Schindler har netop cirkuleret en privat e-mail, han havde fået af en europæisk NATO-repræsentant: »Der vil sandsynligvis udbryde krig i denne sommer. Hvis vi er heldige, bliver det ikke en atomkrig.« I de forgangne uger har få, men betydningsfulde kræfter talt offentligt og advaret om den umiddelbare fare for en atomkrig – overlagt eller ved et uheld –, som f.eks. den fælles erklæring fra general James Cartwright, tidligere næstformand for USA's Generalstabschef, og pensionerede generalmajor Vladimir Dvorkin, tidligere chef for de Russiske Strategiske Missilstyrkers Forskningsinstitut, og som advarede om den akutte fare for verdenskrig, som er et resultat af, at USA's og Ruslands strategiske atomstyrker befinder sig i et permanent, højeste alarmberedskab, det såkaldte »*launch on warning*«.

Kendsgerningen er, at, kombinationen af:

Optrapningen af Ukraine-krisen, der støttes af Victoria Nuland;

NATO's manøvrer langs med den russiske grænse, samt den fremskudte udstationering af NATO-tropper og tungt udstyr;

Den i sidste ende af USA forårsagede, og af Saudi-Arabien støttede, optrapning af IS-terrororganisationen, som er rettet imod at fremprovokere en modreaktion fra Iran, og dermed fremprovokere en storkrig, der udgår fra Sydvestasien;

Samt USA's og Japans provokerende manøvrer i Stillehavet, har bragt verden faretruende tæt på en global atomkrig.

Det er hos de fleste mennesker et populært selvbedrag at indbilde sig, at denne krig ikke vil ske – at »de« ikke vil

lade det komme dertil. Kendsgerningen er, at der blandt militærfolk på begge sider Atlanten er en sjældent udtalt, men panikagtig bevidsthed om, hvor tæt vi befinder os på udslettelsen af den menneskelige art. For, hvis det kommer til krig, så vil det ikke blive en konventionel krig mellem NATO og Rusland, og det vil ikke blive en begrænset atomkrig i Europa, men derimod en global, atomar krig, der vil udslette den menneskelige art.

En svækkelse af Obama gennem de skitserede skandaler og udsigten til hans snarlige rigsretssag, såvel som også tilsynekomsten af en troværdig kampagne for en præsidentkandidat som O'Malley, der som centrum for sit politiske program har at bryde Wall Streets magt gennem en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdelingsloven, udgør de absolutte forudsætninger for at standse krigsfaren.

En virkelig sejr over denne eksistentielle fare for menneskeheden vil kun indtræffe, hvis USA og Europa tager imod Kinas og BRIKS-staternes tilbud om i fællesskab at virkeliggøre Den nye Silkevejs og et nyt finanssystems projekter, sådan, som det er skabt i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), BRIKS' Nye Udviklingsbank og lignende nye banker. Udelukkende kun, hvis vi kan befri den transatlantiske verden fra sin selvskabte, geopolitiske faldgrube og bringe den til et nyt paradigme for menneskehedens fælles interesser, vil vi have en fremtid.

For os her i Europa betyder det, at Grækenlands illegitime gæld må afskrives under en europæisk gældskonference, nøjagtigt, som det skete for Tyskland under Gældskonferencen i London i 1953, og bruge O'Malley's præsidentkampagne som anledning til også her i Europa at vende tilbage til et kreditsystem i traditionen efter Alexander Hamilton, Franklin D. Roosevelt og f.eks. Kreditanstalten for Genopbygning (KfW) under genopbygningsfasen i Tyskland efter Anden Verdenskrig.

Situationen er ekstremt farlig, men de objektive løsninger er til rådighed. Det vil afhænge af modige mænd og kvinder, der tør forsvare disse løsninger.

Schiller Instituttets Ugeavis 20/21 2015:

**Lyndon LaRouche: I denne og
næste uge skrives der
historie**

Download (PDF, Unknown)

DET ER UDE MED EUROEN!

**– Den dødbringende
nedskæringspolitik afvises;
Hvad med USA?**

26. maj 2015 – De fortsatte rapporteringer indikerer, at den bankerotte euro er ved at gå ned, og Grækenland er ikke årsagen, selv om en græsk betalingsstandsning kan blive udløsermekanismen. Den voksende panik over den overhængende, græske betalingsstandsning hos visse personer i den tyske og

franske regering – og i Obamas Hvide Hus – repræsenterer ganske enkelt, at de ved, at eurosystemet er ved at gå ned. De kan ikke længere udskyde det uundgåelige. Grækenland betyder ganske enkelt, at Wall Streets og [City of] Londons år med at udsætte afskrivningen af værdiløs gæld i deres regnskaber, er forbi. »Markederne er illikvide!«, jamrer de. Nej: Banksystemerne er insolvente. Euroens sammenbrud er over hele Europa. En græsk webside, DefenseNet, tilføjer i dag det stød, at 26,5 billion dollar i udenlandske valutaderivater vil nedsmelte sammen med euroen.

Tilbage den 18. februar udstedte stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, en international erklæring om det, han kaldte »den græske gældssvindel«, der gav kraftig støtte til den nye, græske regering. Erklæringen viste, at den »Græske bailout«, som den bedragerisk blev kaldt, fra 2012, var den sidste, større bailout (redningspakke) til London- og eurosystembankerne.

»Udplyndring udgør ikke legitim gæld«, sagde LaRouche dengang. »Gælden er illegitim, den kan ikke betales, og den er frugten af en kriminel virksomhed under anførsel af London, som fuldstændigt må lukkes ned, hvis verden skal overleve de kommende måneder uden udbruddet af en generel krig i Europas centrum. Dette må anbringes højt og tydeligt på hvert eneste dørtrin i USA. Hvis man ønsker at undgå Tredje Verdenskrig, så er det, hvad man må gøre.«

Denne vurdering fra LaRouche bekræftes nu, som reelle handlinger.

I valg i denne weekend afviste endnu to europæiske befolkninger – Polen og Spanien – Wall Streets og Londons dødbringende nedskæringspolitik, som er blevet dem påtvunget med hjælp fra de aktuelle, korrupte, tyske og franske regeringer.

Denne fascistiske nedskæringspolitik er en fejlkalkulering,

der har truet Grækenland, og hele verden, med massedød. Den afvises af europæiske regeringer, mens Kina og BRIKS tilbyder dem økonomisk vækst og teknologisk fremskridt gennem deres nye udviklingsbanker. Den væltes af pinden i Latinamerika i et voksende partnerskab med Kinas derværende infrastruktur- og industriinvesteringer, der fokuserer på store projekter for højhastighedsjernbaner, havne og energiprojekter.

Hvad med USA? Kan fornægtelsen af ferskvand – og fødevareproduktion – i Californien af guvernør Jerry Browns diktater ændres? Vandet er der; Brown må afsættes, og teknologierne til at producere det indføres. Kan vi udvikle et landsdækkende højhastigheds-jernbanesystem her, som Kina har gjort det, på et årti? Kan vi give beskæftigelse og uddannelse inden for produktionssektoren til, især, Amerikas unge mennesker og skabe den nationale kreditinstitution, der kan sætte dette i værk?

Dette betyder, at Obama, der går ind for krig, skal smides ud. Hvis det amerikanske system kan sættes tilstrækkeligt hurtigt i bevægelse til at fjerne Obama, kan vi ændre nationens politik.

Leder fra LaRouche-bevægelsen
27. maj 2015:
Lyndon LaRouche: I denne og
næste uge skrives der

historie

»Kina er hastigt i færd med at ændre det verdensøkonomiske landkort ... og at bidrage til en vækstcyklus uden fortilfælde«, erklærede Alicia Barcena, direktør for FN's Økonomiske Konference om Latinamerika og Caribien (ECLAC), i går entusiastisk, som vært for en konference om ECLAC i Santiago, Chile, med deltagelse af Chiles præsident Michelle Bachellet og den besøgende, kinesiske premierminister Li Keqiang. Konferencen havde den passende titel: »Mod en ny æra af økonomisk samarbejde.«

Chile var det sidste ben på Lis tourné til fire lande i Sydamerika, og han meddelte, at hans regering ville opfordre kinesiske selskaber til at deltage i bygningen af en »tunnel mellem to oceaner«, der forbinder Chile og Argentina, under Andesbjergene, og som ville være nøgleelementet i en transkontinental jernbane, der forbinder Atlanterhavet og Stillehavet gennem Chile, Argentina, Paraguay og Brasilien. Blot få dage forinden havde Kina, Peru og Brasilien underskrevet et forståelsesmemorandum om en forundersøgelse af en anden, mere nordligt beliggende transkontinental jernbane tværs over Sydamerika.

Det bør bemærkes, hvor langt, og hvor hurtigt, tingene har udviklet sig i Sydamerika på under et år, siden BRIKS-Unasur-topmødet fandt sted i Brasilien i juli 2014. Som vi dengang bemærkede, havde Argentina anført vejen tidligere i foråret ved at være det første land, der brød med det synkende, transatlantiske system og ved at alliere sig med BRIKS, og nu følger størstedelen af Sydamerika efter.

Det britiske Imperium og deres marionet Obama 'are not amused', men de har ikke ret mange kort på hånden, som de kan spille ud med for at standse dette fremvoksende Nye Paradigme, bortset fra at lancere en atomar, Tredje Verdenskrig – og naturligvis ved at bruge den totalt miskrediterede, såkaldte

»Duggan-affære« i forsøg på at bagtale Lyndon LaRouche, der har været en af de drivende, intellektuelle kræfter bag Verdenslandbroen, der nu er under opførelse af BRIKS og deres allierede.

Som optakt til indeværende års BRIKS-topmøde i Ufa, Rusland, den 8.-9. juli, tager lignende, strategiske udviklinger nu form omkring Grækenland og Europa – men forløbet vil blive anderledes end i Sydamerikas situation, erklærede Lyndon LaRouche i dag. Denne udvikling involverer USA direkte – samt faren for, at præsident Obama vil lancere en atomkrig på kort sigt.

Grækenlands regering gør det fortsat klart, at de har valgt at udbetale lønninger og pensioner til deres forarmede befolkning snarere, end de vil fortsætte med at betale IMF og landets øvrige kreditorer for gæld, der for størstedelens vedkommende er illegitim. Hvis Grækenland virkelig ikke betaler sit 300 million euro store afdrag til IMF den 5. juni, så vil landets 30-dages afdragsfri periode – efter hvilken en officiel betalingsstandsning kunne blive erklæret – udløbe den 5. juli ... tre dage før BRIKS-topmødet åbner i Ufa!

Vil Angela Merkel og kompagni virkelig være dumme nok til at skubbe Grækenland ud af Eurozonen? Hvis ja, så har Lyndon LaRouche gentagne gange advaret om, at det vil blive ikke Grækenlands, men hele det transatlantiske finanssystems død, som vel at mærke under alle omstændigheder er totalt bankerot.

I dag understregede LaRouche, at verden befinder sig på lynnedtælling til en potentiel atomkrig, hvis Obama ikke bliver fjernet fra embedet. Når Eurozone-systemet nedsmelter, vil dette tvinge krisen til USA som hovedscenen. Wall Street og relaterede institutioner vil gå ned, og hvis Obama fortsat sidder i præsidentembedet, vil verden have kurs mod krig.

Martin O'Malleys kommende annoncering den 30. maj af sit kandidatur til USA's præsident, understregede LaRouche, vil

forandre alt i dette land.

Hillary Clinton vil ikke klare det; hendes kandidatur vil ikke fungere. Republikanerne har også store problemer. Så når sammenbruddet af det europæiske system kommer, vil spørgsmålet blive udfordret i USA. Hvilket betyder, at de næste par uger bliver afgørende.

I løbet af de næste tre uger vil nationer på diverse kontinenter blive direkte præsenteret for Lyndon LaRouches programmatisk alternativ til det nuværende folkemorderiske system: den 28. maj, på konferencen i Lima, Peru, hvor Helga Zepp-LaRouche og Kinas dr. Liu Youfa vil være talere; den 6. juni, på vores næste, store konference i New York City; osv.

Så nyd Det britiske Imperiums nederlag.

RADIO SCHILLER den 26. maj 2015: Finansboble og euro systemet på vej ned; BRICS systemet på vej op

Med formand Tom Gillesberg

RADIO SCHILLER den 4. maj 2015: 70 år efter befrielsen

Med Tom Gillesberg

'Totalt sammenbrud' af forhandlinger mellem EU og Grækenland; Aftrækker af systemisk nedsmeltning fortsat afsikret

24. apr. 2015 – Fredagens forhandlinger for at overholde deadline for Grækenland til at opnå en aftale med Eurozonens finansministre om et gælds- og økonomiprogram endte i bitterhed, trusler mod Grækenland og selvbedragerisk plapren fra den transatlantiske flok om, at deres system, inklusive euroen, måske ville overleve en umiddelbart forestående, græsk statsbankerot.

Den maltesiske finansminister Edward Scicluna sagde kortfattet: »Jeg ville beskrive dagens møde som et totalt sammenbrud i kommunikationen med Grækenland.« Forespurgt, om EU ville gå med til at give delvis EU-finanshjælp til gengæld for et mere begrænset »reform«-program, sagde den hollandske finansminister Jeroen Dijsselbloem: »Nej.« *Bloombergs* kilder rapporterede, at finansministrene »slyngede skældsord imod den

græske finansminister Yanis Varoufakis« og kaldte ham »en, der spildte tiden, en hasardspiller og en amatør«. Chefen for Den europæiske Centralbank Mario Draghi truede med, at ECB måske ville begrænse sin aktuelle finansiering af likviditet til de græske banker. (Der er aftalt et møde den 6. maj i ECB's styrende råd).

Et uforudsigeligt element er imidlertid blevet introduceret gennem et timelangt, privat møde mellem det græske og tyske statsoverhoved, Alexis Tsipras og Angela Merkel, dagen før finansministermødet. Merkel kaldte drøftelserne »konstruktive«, men sagde, at de var blevet enige om at holde indholdet fortroligt. Tsipras talte om optimisme og betydelige fremskridt og sagde, »vi har tilbagelagt en god bid af vejen«.

Hvad så siden de to blev eller ikke blev enige om, så bekendtgjorde de bank-ejede finansministre, at de anser det for uacceptabelt, at statsoverhoveder vover at mødes uafhængigt for at drøfte nogen som helst politisk løsning, der berører bankerne. Den østrigske finansminister Hans Joerg Schelling var mest ligefrem: »Tsipras søgte at omgå finansministrenes autoritet mindre end 24 timer tidligere og talte sin sag med den tyske kansler og den franske præsident François Hollande på sidelinjen af et topmøde om immigration i Bruxelles. Under procedurerne inden for Eurozonen er det finansministrene, der skal godkende enhver udbetaling af hjælp, og Merkel sagde i sidste måned, at hun ikke er parat til at tilsidesætte denne kontrol.«

Deres offentlige vrede var rettet mod Tsipras, men dette hysteri reflekterer i realiteten deres bekymring for, at Angela Merkel skal bryde ud af rækkerne. Som førende økonom Lyndon LaRouche har understreget, så er Angela Merkel ingen heltinde, men hun er intelligent nok til at vide, at Tyskland ikke kan overleve, at Grækenland forlader euroen.

Med et utilsigtet humoristisk indslag i dette slagsmål udstedte Credit Suisse i dag en kommentar med overskriften

»Grækenland: Dø en anden dag« og beroligede sig selv med, at Grækenland har likviditet til at overleve »i endnu en måned eller så ... Og regeringen kunne strække det til juli, om nødvendigt, hvor ECB-lånene forfalder«.

Foto: Den græske finansminister Yanis Varoufakis

Europa: Nedskær gælden, eller Eurozonen vil disintegrere, advarer fransk økonom

4. april 2015 – Den franske økonom Thomas Piketty sagde i et interview til den belgiske avis *L'Echo*, at de, der ønsker, at Grækenland skal forlade Eurozonen, måske får euroens sammenbrud at se. Når Grækenland først er tvunget ud, sagde Piketty, »vil det være begyndelsen til enden for Europas endelige nederlag. Dette er absolut sikkert ... Spørgsmålet i alle efterfølgende valg, i Portugal, Spanien eller Belgien, vil blive, om det enkelte land skal forlade Eurozonen eller ej.«

Da han blev bedt om at kommentere den belgiske finansminister Johan Van Overtveldts erklæringer om, at en græsk exit fra Eurozonen ikke nødvendigvis ville medføre en katastrofe, sagde Piketty:

»Med troldmandens lærlinge, som i dette tilfælde, er vi ikke

på en god kurs ... Europa er en af vore mest værdifulde aktiver, og hvis vi begynder at sige, at et land, der repræsenterer mindre end 2 % af Eurozonens BNP, ikke kan løse problemet inden for euroen og bør 'udvises', hvad ville der så ske, hvis man fremlægger lignende trusler over for Portugal, Belgien, Italien eller Frankrig?

Hver gang, der er valg i disse lande, vil markeder søge deres exit«, sagde Piketty og tilføjede, at »vil vi få en enorm spekulation omkring rentesatsen i hvert land. På denne måde vil vi skabe en udvisningsmaskine for alle«.

Det er mere interessant, at Piketty krævede en annullering af gælden. »Athen må bestemt fortsætte med sine reformer og løse sine finansielle spørgsmål, men idéen om, at vi kan reducere en gæld på omkring 90 % af BNP – eller 175 % som i Grækenland og 107 % som i Belgien – uden nogen inflation, og med næsten ingen vækst, og med blot akkumuleringen af overskud på 2, 3, eller 4 % af BNP hvert år, er imidlertid latterlig.

Hvis man ser matematisk på det, ville det tage 10 år ... det ironiske i dette tilfælde er, at vi allerede tidligere har haft langt værre gældskriser end denne: I 1945 nåede Frankrigs og Tysklands statsgæld op på 200 % af BNP. Betalte de gælden ned bare sådan lige, kun med overskud? Selvfølgelig ikke. Ellers ville vi stadig være dér.

Der blev gennemført en gældsomlægning og -sanering (slettelse). Og det gjorde det muligt for mange europæiske lande at investere i udvikling og infrastruktur.«

Piketty konkluderede, at europæiske ledere »lider af historisk hukommelsestab, især dem i Tyskland, og dette er en stor ulempe for et land, for hvilket spørgsmålet om den historiske hukommelse er afgørende. Jeg må insistere: Vores hukommelsestab vil koste os dyrt.«

Læs også: [EIR: Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld](#)

Foto: Rydning af murbrokker i Hamburg, Tyskland i 1950, fem år efter krigens slutning, og før Londonaftalen om gæld fra 1953 begyndte at have sin virkning.

EIR: Grækenland er ved at vende sig mod BRIKS

16. mrs. 2015 – Grækenland er blevet bannerfører for BRIKS i Europa. Med den Europæiske Union, der nægter at dreje af fra vejen, der fører til selvødelæggelse, skaber initiativet for økonomisk udvikling under anførsel af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika (BRIKS) et magtfuldt alternativ, som Grækenland er parat til at gå med i. Grækenland og resten af Europa har valget mellem Plan A (død ved kvælning) og Plan B (tilslutning til BRIKS for overlevelse og økonomisk udvikling). Grækenland kan, med sine særlige bånd til både Rusland og Kina, fungere som en bro mellem Europa og BRIKS.

Download (PDF, Unknown)

Grækenland: Syriza-MP kræver græxit fra euroen, før denne

kollapser

19. marts 2015 – Parlamentsmedlem fra partiet Syriza, Costas Lapavitsas, har krævet, at Grækenland forlader Eurozonen, før euroen kollapse, i et fællesinterview med *PressProject International* og berlineravisen *Der Tagesspiegel*. Efter en forkortet version var bragt i *Der Tagesspiegel* den 16. marts, blev hele interviewet publiceret på engelsk den 17. marts på [PressProject Internationals](#) opsamlingswebsted.

I interviewet sagde Lapavitsas, der er økonom og professor ved Universitetet Londonskolen for Orientaliske og Asiatiske Studier (SOAS), at Grækenland »burde forhandle en exit grundlæggende set uden brud, uden skænderier, uden stridigheder, uden ensidige handlinger. Dette ville betyde: Exit finder sted, og Grækenland søger en total omstrukturering af gælden«. Dette ville også kræve »beskyttelse af vekselkursen og beskyttelse af bankerne«.

På et spørgsmål om, hvad europæerne ville få ud af en græxit, svarede Lapavitsas, »fred og ro. (Pause ...) For en periode«. Intervieweren spurgte ham, »hvorfors kun i en periode?« til hvilket han svarede: »Fordi den monetære union efter min vurdering er en stor, historisk fejltagelse. Det er årtiers største, europæiske fejltagelse. Og den vil ikke holde. Men den kunne selvfølgelig holde længe nok til, at Grækenland dør. Selvfølgelig mener fortalere for Eurozonen, at den vil vare evigt. Det er en historisk illusion. Monetære unioner holder ikke så længe. Lad dem tro, hvad de vil. Fint.«

Der Tagesspiegel havde imidlertid ikke medtaget Lapavitsas' bemærkninger om Tyskland. Han sagde, at den tyske befolkning led under euroen, for alt imens Grækenland måske har levet over evne, så har tyskerne levet under evne, ved at fyre op under eksporten gennem lave lønninger. »Tyskland har ikke overholdt reglerne, og prisen betales af det tyske folk. Jeg forstår fuldt ud, hvordan det tyske folk lever. Jeg ved

udmærket, at lønningerne ikke er steget i årevis, at en tredjedel af arbejdsstyrken lever under usikre vilkår. Usikker beskæftigelse, lønninger under produktiviteten ... «

Han fremførte, at »dette også forklarer, hvorfor det tyske folk er irriterede og vrede, når det kommer til at sende penge ud af landet og betale for andre. Selvfølgelig ville jeg også være vred i den position: man lever meget beskedent, tæller sine bønner, og så kommer der nogen og siger til dig, at du skal betale ... Der har været en vedvarende politik fra det tyske etablissemments side om at skræmme den tyske offentlighed og de tyske arbejdere, for at holde dem nede i frygt for i morgen, og især i frygt for arbejdsløshed, ingen tvivl om det. Den oprindelige idé tilbage i 1998-99, da arbejdsløsheden var høj, var, at vi accepterer at holde lønningerne nede for at genoprette beskæftigelsen inden for grænserne af en monetær union. Nu synes argumentet at være 'vi accepterer lave lønninger for at kunne konkurrere med kineserne'. Der er ingen ende på det. Sandheden er, at lave lønninger ikke er godt for Tyskland. Tyskland har brug for en politik for at fremme efterspørgslen på hjemmemarkedet. Dette er neo-merkantilisme, den overbevisning, at vækst udelukkende kommer fra udlandet, at den eneste rigdom ligger i eksport.«

I modstrid med andre fortalere for at forlade euroen kræver Lapavitsas ikke en drastisk devaluering af den græske valuta, for at nære eksporten, som han anser for at være »nonsens«.

Når Grækenland først har forladt euroen, vil landet blive nødsaget til at genoplive den hjemlige efterspørgsel, genaktivere små og mellemstore virksomheder, som ville genstarte den græske økonomi. »Ikke eksport – denne tilbedelse af eksport er nonsens.« Dernæst ville Grækenland blive nødt til at gennemføre en »politik for industri for at genstrukturere sit produktive fundament, integrere sig i verdensøkonomien på et andet grundlag. Det ville tage et par år.«

LaRouche: O'Malley har ret mht. Glass/Steagall

Siden fredag, den 6. mrs., i Concord, New Hampshire, USA, har tidligere guvernør Martin O'Malley promoveret sin forsøgsvisse opstilling til at blive nomineret til demokraternes præsidentkandidat omkring det centrale spørgsmål om genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov fra 1933, der blev væltet i 1999.

»Vi bør udbrede det her overalt«, sagde LaRouche i dag.

»Både Glass/Steagall og det faktum, at O'Malley stiller op med det. O'Malley har rejst spørgsmålet, og enhver, der er modstander af denne politik, må anses for at være et mangelfuldt valg til præsidentkandidaturet. O'Malley er i øjeblikket den eneste, der er kvalificeret til at blive præsidentkandidat. De andre bliver nu nødt til at forklare deres standpunkt om dette spørgsmål. Man kan ikke i al evighed føje Wall Street for at takkes dem.«

Hvad er problemet i USA? Det er, at den finansielle side af sagen, ud fra Washingtons standpunkt, ikke er i overensstemmelse med USA's interesser. Problemet er det samme i Europa: pointen er, at visse interesser ønsker at beskytte deres finansielle interesser, også selv om disse finansielle interesser nu er ved at blive værdiløse.

Se på hele den europæiske affære. Europa er rent faktisk i gang med at voldtage Grækenland, og det har de gjort i nogen tid. Og det gør forbandet ondt, hvis man ikke går med på det. Så folk kerer sig ikke det mindste om verden; de kerer sig udelukkende om deres egne, smålige, vulgære interesser.

Tiden er inde til at opløse Eurozonen. Den skal bare opløses. Man skal give dem besked om, at tiden er inde til at opløse den, med den begrundelse, at denne institution ikke ved, hvordan man opfører sig. Tiden er inde til at skaffe sig af med den, fordi den er ved at blive ligesom en arrogant slyngel. Den har intet retmæssigt krav på myndighed over andre nationer.

Det, som Europa gør i sit system med hasardspil, betyder, at det er umuligt at få fred i Mellemøsten eller nogen andre steder. Det betyder, at hvis Grækenland trækker sig ud, på den ene side, så vil Eurozonen kollapse. Men det modsatte virker på samme måde. Hvis de bliver, vil den disintegre under vægten af deres tilstedeværelse.

Det hele er et falskneri. Det her har ingen værdi: dette banksystem. Og de skal se at komme tilbage til amerikansk politik. Glem det faktum, at et par klovne nedstemte amerikansk lovgivning i 1999: Glass/Steagall skal genindføres. Vi må have denne genindførelse af Glass/Steagall og kaste den i hovedet på Kongressen og sige: »Dette falskneri er det, der var årsag til vore problemer.«

»O'Malley har ret«, sagde LaRouche.

»Det skal gøres. Det er det afgørende skridt. Det ville, selvfølgelig, sænke Wall Street. Det er hele pointen. Enhver, der fører kampagne på Wall Streets side, har ikke gjort sig fortjent til at blive valgt.«

Foto: Præsident Franklin D. Roosevelt underskriver Glass/Steagall-loven, der trådte i kraft den 16. juni, 1933.

GRÆKENLAND – UPDATE

Kammenos: Vi behøver en gældssanering, som Londonkonferencen i 1953

14. mrs. 2015 – Den græske forsvarsminister Panos Kammenos har et langt interview i dag med *Bild-Zeitung*, Tysklands førende sensationsblad, hvor han pointerede, at det ikke er hans regerings plan, at Grækenland skal forlade euroen og vende tilbage til drakmen, for hvis landet gjorde det, ville andre lande, som Spanien, Italien og sluttelig endda Tyskland, følge efter. Grækenland har heller ikke brug for en tredje »redningspakke«, fordi de to forudgående pakker kun var til gavn for bankerne, ikke befolkningen. »Det, vi har brug for, er en nedskæring af gælden, som Tyskland fik det i 1953 på **gældskonferencen i London**. Nedskæringspolitik er den forkerte vej. Befolkningen i Grækenland har allerede mistet alt, og de mennesker, der stadig er i arbejde, har fået deres indkomst drastisk beskåret. Mine jagerpiloter tjener nu 1.200 euro om måneden; før krisen tjente de 2.400 euro om måneden, og det risikerer de deres liv for.«

På et spørgsmål om, hvorfor Grækenland, som medlem af NATO, tager kontakt til Rusland for at få hjælp, svarede Kammenos, at Grækenland har »mistet mange penge gennem sanktionerne, og 70 % af vore nationale landbrugsprodukter går til Rusland«. Turisme fra Rusland, der normalt udgør 25 % af al turisme i Grækenland, er blevet ramt. »Vi har brug for compensation fra EU for det, eller også kan vi ikke længere, og vil ikke længere, deltage i sanktioner, der alene skader den græske økonomi.«

Panos Kammenos: Hvis EU og IMF ikke ændrer deres politik, vil Grækenland gå til BRIKS

14. mrs. 2015 – Hvis Den europæiske Union og Den internationale Valutafond afskærer Grækenland fra finansiering, vil landet vende sig mod BRIKS-landene, Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, for finansiering. Dette blev sagt højt og tydeligt af forsvarsminister Panos Kammenos i et interview til Græsk Radio, hvor han advarede om, at Grækenland altid har et alternativ i BRIKS, hvis EU og IMF afskærer Grækenland. Han karakteriserede BRIKS som den største blok på planeten.

Grækenland ønsker at forblive i Eurozonen, men under nye betingelser, hvor landet genvinder sin nationale suverænitæt og udvikler sin økonomi, sagde han. Kammenos sagde, at tiltag i retning af forsøg på at fordrive landet fra Eurozonen er illegale og tilsigter at presse Grækenland til at underskrive et tredje memorandum, hvilket ikke vil ske. Dette er det mandat, som regeringen har fået fra det græske folk. Så hvis finansiering blive afskåret, vil Grækenland blive nødt til at henvende sig til BRIKS. Kammenos sagde også, at Grækenland vil søge samarbejde med Rusland omkring sikkerhed og energipolitik, og især omkring Ruslands forslag om at bygge en gasledning til Tyrkiet, som dernæst forlænges ind i Grækenland.

Interviewet fandt tilsyneladende sted i går aftes og er nu spredt ud over hele den græske blog-sfære.

Varoufakis siger Nej til kvantitativ lempelse, Ja til produktiv investering

14. mrs. 2015 – I en tale på en konference i Cernobbio,

Italien, erklærede den græske finansminister Yanis Varoufakis, at der burde være produktiv investering i stedet for kvantitativ lempelse, til spekulation.

»Kvantitativ lempelse er overalt, og der er optimisme i luften«, sagde Varoufakis. »Med risiko for at lyde som en lyseslukker ... finder jeg det vanskeligt at forstå, hvordan en udvidelse af det monetære grundlag i vores fragmenterede og fragmenterende monetære union vil blive transformeret til en betydelig stigning i produktive investeringer. Resultatet af dette vil blive en oppustning af kapital, som vil vise sig at være uholdbar.«

Varoufakis foreslog en »alternativ« kvantitativ lempelse. »Vi har i Europa Den europæiske Investeringsbank (EIB). Lad os tænke os en alternativ form for kvantitativ lempelse, hvor EIB anmoder regeringerne om at føre en politik for en økonomisk investerings-genrejsning, som jeg gerne vil kalde Merkelplanen. Lad os tænke os, at den er 100 % finansieret gennem obligationer, der er udstedt af EIB, med ECB, der operer på de sekundære markeder, parat til at købe EIB-obligationer. Dette ville løse ECB's operationelle problemer, for pludselig ville banken kun købe AAA-papirer uden at bekymre sig om forskellige statsobligationer, og ville samtidig, gennem at gen-lancere investeringer, undgå de nævnte problemer, som kvantitativ lempelse har haft andetsteds, og som vi i stigende grad vil få i Europa, med oppustede priser på værdipapirer.«

Det ser ud til, at en stor del af medierne ikke har dækket hans forslag om at bruge EIB til det, der rent faktisk ville være **en europæisk »New Deal«**, som Varoufakis tidligere har foreslået. De fleste medier har, på linje med deres sensationsjournalistik imod Grækenland, fejlciteret ham for at få de til at se ud, som om Grækenland var i færd med at kapitulere over for kravene fra landets såkaldte »europæiske partnere«. En stor del af pressen hævder, at han sagde, Grækenland er parat til at udskyde eller endda droppe reformer

for at vinde »tillid« fra sine partnere. Et mere nøjagtigt citat er at finde i et Reuters telegram, hvor han klargør, hvad han sagde, »Vi har aldrig sagt, at vi vil frafalde nogle af vore løfter, vi sagde, at vore løfter vedrører en fireårig valgperiode«, sagde han til reportere på sidelinjen af konferencen. »De vil blive udfaset på en optimal måde, der er i harmoni med vores forhandlingsstandpunkt i Europa og også med den græske stats budgetstandpunkt«, sagde han.

I mellemtiden gabte den tyske finansminister Wolfgang Schäuble igen op og sagde, at en Græxit, eller græsk exit af Eurozonen, ikke kunne udelukkes, hvilket har ført til et nyt udtryk, Græxident, en utilsigtet græsk exit.

Som respons på Schäubles erklæringer sagde Pierre Moscovici, EU-kommissær for Økonomiske og Monetære Anliggender, til *Der Spiegel*, at muligheden af en græsk exit ikke bør overvejes. »Alle i Europa er sikkert enige om, at en Græxit ville være en katastrofe – for den græske økonomi, men også for Eurozonen som helhed«, sagde han. »Hvis et enkelt land forlader denne Union, vil markederne omgående spørge, hvilket land, der bliver det næste«, sagde Moscovici. »Og det kunne blive begyndelsen til enden.«

Foto: Statsminister Alexis Tsipras' nydannede regering aflægger ed foran den græske præsident, Karolos Papoulias, i præsidentpaladset i Athen den 27. jan. 2015. Tsipras ses yderst t.v.

Spansk økonom opfordrer Grækenland til at forlade euroen

7. marts 2015 – José Francisco Bellod Redondo, en økonomiprofessor ved Cartagenas Polytekniske Universitet, Spanien, og tidligere direktør for budgetdepartementet i Murcias regionale forsamling, skrev en artikel, der indtrængende opfordrede den græske regering til at træde ud af euroen og »genvinde monetær suverænitet ... hvilket vil sige muligheden for at reaktivere kredit«.

Spanien konfronteres med økonomiske vilkår i lighed med Grækenlands under euroen, og i tidligere artikler havde Bellod faktisk opfordret Spanien til også at træde ud af euroen.

»Lad os være ærlige«, skriver han. »Så længe Grækenland forbliver i euroen, betyder det, ikke at adlyde Trojkaen, at man løber en risiko for at blive straffet med at blive afskåret fra likviditet til den offentlige og finansielle sektor ... At forblive i euroen betyder at acceptere, at tømmerne forbliver i Trojkaens hænder: enhver afvigelse fra den neoliberale vej, de har anvist, kan føre til en insolvenskrise med katastrofale konsekvenser ... Prisen for denne irrationelle kult omkring euroen er allerede åbenlys: mere arbejdsløshed, mere fattigdom og mere fortvivlelse for det græske folk.«

Bellod siger dernæst, at det er lettere at træde ud af euroen, end de fleste mennesker tror – selv om han mangler at påpege nøgleelementet, som er at gå over til det alternative finanssystem, der er ved at blive skabt af BRIKS.

»Syriza-regeringen (i Grækenland) bør overveje en lovmæssigt reguleret udtræden af euroen som en mulighed ... [for] at genvinde monetær suverænitet, hvilket ikke er et spørgsmål om nostalgisk nationalisme: Det betyder muligheden for at reaktivere kredit ... At have sin egen valuta betyder muligheden for at fremme kredit, vækst og beskæftigelse.«

Foto: José Francisco Bellod Redondo

LaRouchePAC demonstrerer i New York for Grækenland – Glass/Steagall, eller 3. Verdenskrig!

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 26.

feb. 2015:

Operation Zeus: Opgør

Lyndon LaRouche erklærede i dag, at det globale mønster i de britiske handlinger indikerer, at de handler på en måde, der kun kan tilskrives et fremstød mod en snarlig atomkrig. Den Watergate-lignende proces, der kom som lyn fra en klar himmel, mod [Malcolm Rifkind](#), formand for Parlamentets Efterretnings- og Sikkerhedskomite og en sværvægter i det britiske etablissement, og hans efterfølgende fratrædelse, pga. hans opposition mod en optrapning af konfrontationen med Rusland, betyder, at briterne gør sig klar til krig, sagde LaRouche. De er i færd med at skaffe alle forhindringer for denne krig af vejen – det er den konklusion, man må drage af Rifkinds afsættelse.

Dette britiske krigsfremstød ses også åbenlyst i de udviklinger, der finder sted omkring Ukraine og Grækenland – to strategiske konfrontationer, hvor midlertidige, usikre våbenhviler i øjeblikket eksisterer, men hvor de underliggende spørgsmål slet ikke er blevet afgjort.

For eksempel shopper Ukraines Petro Poroshenko aktivt efter våben, der skal bruges i deres krig mod Rusland. På den internationale våbenudstilling IDEX i Abu Dhabi meddelte han, at han havde underskrevet en forsvarsaftale med De forenede arabiske Emirater, og at han håbede snart at gøre det samme med USA:

»Vi er i en meget praktisk dialog, og vi håber, at vi i den nærmeste fremtid vil få en beslutning om at hjælpe os med at få forsvarsvåben.«

I mellemtiden er Andrij Parubij, øverstbefalende for Maidans »selvforsvars«-styrker, og nu chef for Ukraines Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd, i Washington til møde med

embedsfolk fra Pentagon og diverse senatorer for at få et bindende løfte om at sende våben til Ukraine. Parubij er, ligesom hans *controller* Victoria Nuland fra Obamas Udenrigsministerium, åben fortaler for nazistisk politik, inklusive konfrontation med Rusland.

Vi ved, hvad Nuland har gang i, var LaRouches kommentar i dag; og vi mener ikke, det er menneskeligt. Faktisk er det sådan, at Obama og de folk på den republikanske side, der er allierede med ham om den politiske strategi, er den ene faktor, der udgør den største kilde til fare for selve USA's fortsatte eksistens. Dette er en kendsgerning, vi må erklære udtrykkeligt og vidt omkring – fra det politiske centrum, der udgøres af LaRouche-bevægelsens organisering af aktioner på Manhattan og herfra strålende ud til resten af landet, og til verden.

I sagen om Grækenland er Den europæiske Union stædigt besluttet på at knuse Tsipras-regeringens afvisning af at gennemføre mere Trojka-nedskæringspolitik i landet og kræver, at de kapitulerer eller udsættes for finansiel og økonomisk tæppebombning, og bortvises fra Eurozonen.

LaRouche Political Action Committee demonstrerer i New York for Grækenland;

[se sangtekst her.](#) (engelsk og dansk)

Hvorfor skulle de dog forblive i Eurozonen? gav Lyndon LaRouche igen. Den græske regering burde sige til EU:

Hvis I har tænkt jer at presse os, hvorfor skulle vi så være en del af det? Der er grænser for, hvad en nation med respekt for sig selv vil underkaste sig, og vi har nået en sådan grænse. Det, I forlanger, er et bedrageri – og det ved I. Det britiske Imperium har udsuget os i årevis, og det har de ikke

lov til; det er *umoralsk*. Vi har vist, at vi ønsker at samarbejde med jer, vi har givet jer den mulighed; men hvis vi ikke opnår et tilfredsstillende resultat, har vi ingen som helst forpligtelse til at fortsætte bedrageriet. Vi kan ikke underkaste os.

LaRouche specificerede, at det ikke er alle i Europa, der aggressivt forfølger Det britiske Imperiums 'brændte jords' politik imod Grækenland, men der er nogle særligt aktive personer, der må skilles ud og stoppes. Det er tilfældet med den tyske finansminister Wolfgang Schäuble og chefen for Eurogruppen Jeroen Dijsselbloem, så vel som også Spaniens finansminister Luis de Guindos – der var direktør for Lehman Brothers i Spanien og Portugal fra 2006 og frem til bankens undergang i flammerne i 2008. Og han prætenderer nu at belære Grækenland om ordentlig finanspolitik?

Men Grækenland har forskellige muligheder imod disse hit-men, understregede LaRouche. Hvis de knuser Grækenland, som de har planer om at gøre, vil de sænke hele systemet. Så det, Grækenland må sige, fortsatte LaRouche, er, at de betingelser, man stiller dem overfor, er et svindelnummer. Gælden er et svindelnummer; i virkeligheden skylder Grækenland ingenting. De tal, man har brygget sammen, er blot endnu et tilfælde af forbryderiske bankierers regnemetoder – en praksis, der er så svindelagtig, at den giver matematik et dårligt ry!

Pointen er, konkluderede LaRouche, at Grækenland intet skylder, og på trods af dette er Det britiske Imperium, i deres higen efter krig, ude på at drukne dem, dræbe dem og knuse dem. Tiden er inde for Grækenland til at handle og lade bankerne vide, at de ikke får noget. De er færdige.

Som afslutning på en diskussion med medarbejdere tirsdag aften sagde LaRouche:

Obama bruger rent faktisk terrorister, internationale terrorister, og det er her, truslen kommer fra. For briterne

har ikke selv kapaciteten til at lancere denne form for krigsførelse. Der er faktisk ingen i Vesteuropa, der kan forberede en sådan krig. USA kan levere våben, seriøse våben, tunge våben. Men USA ønsker ikke at være ansvarlige for denne udvikling; de ønsker at udgøre opbakningen.

Den måde, som USA derfor ville operere på, især under Obama, ville være at få andre agenter til at lancere krigen. For det eneste, der behøves, er en anden agent, der vil starte krigshandlingerne, vil lancere den form for krigsførelse, der er involveret, og dette inkluderer atomkrig. Og atomkrig eksisterer i andre dele af verden, og leveringerne kan rettes mod andre dele af verden. Og derfor ville de angribe Rusland og Kina, som hovedmålene for ødelæggelsen. Og de ville være ligeglade med, hvad der sker med resten af Europa. De ville simpelt hen sige, »vi overlevede«; for folk, der vil udføre denne form for krig, vil sige, hvis de overhovedet har nogen kapacitet, så vil de kalkulere, og kalkulationen ville være, kan vi lancere en stykkevis krig, der ville destruere det meste af Europa.

Og det er præcist, hvad Nuland foretager sig. Hendes rolle er at tage til Europa og dér skabe en situation, der vil forårsage ødelæggelsen af Centraleuropa.

Storbritannien er ikke i stand til at gøre noget nu, undtagen rent politisk – politisk og finansielt. Derfor ville den normale situation, under enhver form for skinfornuft, være, at det gik i den retning. Det er at sætte en fælde for det europæiske hjerteland, med ødelæggelse af visse dele af Nordafrika og Centralasien – og Kina. Og målet ville være at ødelægge Kina, at ødelægge Europa og Kina.

Se også: Lyndon LaRouche: Menneskets rolle i dag